

A **Md Amin bin Md Yusof dan satu lagi lwn
Cityvilla Sdn Bhd**

MAHKAMAH RAYUAN (KUALA LUMPUR) — RAYUAN SIVIL NO W-02-9
TAHUN 2002

B ARIFIN ZAKARIA, NIK HASHIM DAN AUGUSTINE PAUL HHMR
19 FEBRUARI 2004

Acara Sivil — Rayuan — Rekod rayuan — Pemfailan — Kelewatan — Permohonan untuk lanjutan memfailkan rekod rayuan — Kecuaian bekas peguam — Sama ada permohonan patut dibenarkan

- C** Responden telah memfailkan satu tindakan terhadap responden-responden di Mahkamah Tinggi pada 14 Disember 2000. Berikutan itu, perayu-perayu telah memfailkan pembelaan dan tuntutan balas mereka. Tuntutan balas perayu-perayu telah dibatalkan oleh Mahkamah Tinggi pada 7 Disember 2001 atas alasan bahawa perayu-perayu gagal mematuhi arahan tertentu yang dibuat oleh Mahkamah Tinggi dalam pengurusan kes pra perbicaraan. Bekas peguam
- D** cara perayu-perayu telah memfailkan satu notis rayuan pada 2 Januari 2002 terhadap keputusan untuk membatalkan tuntutan balas tersebut. Bekas peguamcara tersebut tidak memfailkan rekod rayuan.

Perayu-perayu tidak sedar bahawa tuntutan balas tersebut telah dibatalkan sehingga bulan Julai 2003. Ini adalah permohonan perayu-perayu, yang difailkan pada 10 Oktober 2003, untuk satu lanjutan masa bagi memfailkan rekod rayuan beliau.

E

Diputuskan, membenarkan permohonan lebih daripada 14 hari tersebut:

Meskipun terdapat kelewatan selama 21 bulan oleh perayu-perayu dalam memfailkan rekod rayuan, terdapat penjelasan untuk kelewatan tersebut.

- F** Kelewatan tersebut disebabkan oleh bekas peguam cara perayu-perayu. Perayu-perayu tidak sedar bahawa tuntutan balas mereka telah dibatalkan sehingga bulan Julai 2003. Perayu-perayu tidak patut dipersalahkan kerana kecuaiian bekas peguamcara (lihat perenggan 5, 9); *Alloy Automotive Sdn Bhd v Enkei Automotive Co Ltd & Anor* [1997] 3 MLJ 205 dibeza.

G **[English translation summary]**

The respondent filed an action against the respondents in the High Court on 14 December 2000. Subsequently, the appellants filed their defence and counterclaim. The appellants' counterclaim was struck out by the High Court on 7 December 2001 on the grounds that the appellants had failed to comply with certain directions made by the High Court in the pre-trial case management. The appellants' former solicitors filed a notice of appeal on 2 January 2002 against the decision to strike out the counterclaim. The said former solicitors did not file the record of appeal.

H

- I** The appellants were unaware that the counterclaim had been struck out until July 2003. This was the appellants' application, filed on 10 October 2003, for an extension of time to file his record of appeal.

Held, allowing the application outside the 14-day:

A

While it was true that there was a 21-month delay by the appellants in filing the record of appeal, there was an explanation for the delay. The delay was caused by the appellants' former solicitors. The appellants were not aware that their counterclaim had been struck out until July 2003. The appellants should not be faulted for the negligence of their former solicitors (see paras 5, 9); *Alloy Automotive Sdn Bhd v Enkei Automotive Co Ltd & Anor* [1997] 3 MLJ 205 distinguished.]

B

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai rekod rayuan, lihat 2 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue) perenggan 1126–1168.

C

Kes-kes yang dirujuk

Alloy Automotive Sdn Bhd v Enkei Automotive Co Ltd & Anor [1997] 3 MLJ 205 (dibeza)

D

Hock Seng Construction Sdn Bhd & Anor v Yong Kon Fatt & Anor [2001] 3 MLJ 499 (dirujuk)

Yeo Yoo Teik v Jemaah Pengadilan Sewa, Pulau Pinang & Anor [1996] 2 MLJ 54 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

E

Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 A 34 k 7
Kaedah-Kaedah Mahkamah Rayuan 1994 k 93

Nik Hashim HMR (menyampaikan penghakiman mahkamah):

F

[1] Melalui notis usul lampiran 8a, pihak perayu pertama memohon diberi kebenaran untuk memfailkan rekod rayuan di luar masa dalam masa 14 hari dari tarikh perintah di bawah k 93 Kaedah-Kaedah Mahkamah Rayuan 1994. Di akhir hujahan kedua belah pihak di hadapan Mahkamah Rayuan pada 8 Disember 2003, kami telah membenarkan permohonan seperti di pohon dengan kos di tanggung oleh perayu pertama.

G

[2] Fakta kes menunjukkan bahawa melalui writ saman No D7–22–2347 tahun 2000 pihak responden telah memfailkan satu tindakan terhadap perayu-perayu pada 14 Disember 2000. Satu pembelaan serta tuntutan balas bagi satu jumlah sebanyak RM9,000,000 telah difailkan oleh peguam cara perayu-perayu Tetuan Rajadevan Associates (peguam tersebut) pada 8 Mac 2001. Satu jawapan kepada pembelaan dan pembelaan kepada tuntutan balas bertarikh 13 April 2001 telah difailkan oleh responden dalam guaman tersebut.

H

[3] Pada 24 Julai 2003, semasa di Johor perayu pertama telah dapat tahu daripada seorang bernama Tham, pemilik saham dalam responden, bahawa tuntutan balasnya telah dibatalkan oleh Mahkamah Tinggi pada 7 Disember 2001 atas alasan perayu-perayu telah gagal mematuhi arahan-arahan

I

- A** Mahkamah Tinggi dalam pengurusan kes guaman tersebut. Adalah diperhatikan daripada rekod bahawa peguam tersebut telah memfailkan notis rayuan pada 2 Januari 2002 terhadap keputusan itu. Sementara itu peguam tersebut telah juga memfailkan saman dalam kamar untuk menggantungkan prosiding guaman tersebut, yang mana penggantungannya telah dibenarkan oleh Mahkamah Tinggi pada 22 Ogos 2002.
- B** [4] Pada 28 Julai 2003 iaitu, empat hari selepas perayu-perayu mengetahui tuntutan balas mereka telah dibatalkan, peguam tersebut telah menarik din daripada mewakili perayu-perayu. Justeru pada 28 Ogos 2003 peguam cara baru Tetuan Imran, Shahareen & Co telah dilantik untuk mewakili perayu-perayu. Menyedari bahawa perayu telah tidak memfailkan rekod rayuan, maka pada 10 Oktober 2003 peguam cara baru telah memfailkan notis usul ini untuk kebenaran memfailkan rekod rayuan di luar masa.
- C**
- D** [5] Peguam cara bagi pihak responden membantah terhadap permohonan ini dengan mengatakan terdapat kelewatan selama 21 bulan sebelum notis usul ini difailkan dan dengan itu permohonan ini tidak patut diberi pertimbangan dan memetik kes *Alloy Automotive Sdn Bhd v Enkei Automotive Co Ltd & Anor* [1997] 3 MLJ 205 bagi menyokongnya. Lagipun, kata beliau, merit adalah tidak relevan bagi mempertimbangkan permohonan ini.
- E** [6] Yang Arif Shaik Daud Md Ismail HMR dalam *Hock Seng Construction Sdn Bhd & Anor v Yong Kon Fatt & Anor* [2001] 3 MLJ 499 di ms 501 dalam menyampaikan penghakiman Mahkamah Rayuan telah berkata:
- F** It is trite that the courts have discretion to extend time to file documents. It is our view that a delay in filing per se is not fatal but a delay with complete lack of explanation as to why there was a delay is fatal.
- G** [7] Yang Arif Siti Norma Yaacob HMR (beliau ketika itu) dalam kes *Yeo Yoo Teik v Jemaah Pengadilan Sewa, Pulau Pinang & Anor* [1996] 2 MLJ 54 di ms 56, dalam menyampaikan penghakiman Mahkamah Rayuan memutuskan:
- H** The granting or dismissal of an application for extension of time is very much a discretionary matter.
- [8] Seterusnya Yang Arif Hakim mengingatkan pemohon atas mustahaknya untuk menyentuh tentang sedikit fakta atau undang-undang dalam affidavit sokongan permohonan untuk menunjukkan sekurang-kurangnya terdapat suatu kes yang dapat dibicarakan, dengan berkata:
- I** It would have assisted us if counsel had at least alluded to some facts or law in his affidavit so as to show at least an arguable case.
- [9] Kami dapati memang benar pihak perayu telah lewat 21 bulan tidak memfailkan rekod rayuan akan tetapi kelewatan itu tidak pula berlaku tanpa alasan. Sebenarnya kelewatan itu telah disebabkan oleh peguam tersebut dan bukannya oleh perayu-perayu sendiri. Dalam pertemuan antara Gee Siew Yee

bagi pihak perayu pertama dengan peguam tersebut pada 17 Februari 2001, peguam tersebut telah memberitahu Gee Siew Yee tentang perkembangan guaman tersebut dan memberi jaminan bahawa semuanya adalah teratur dan tiada apa yang perlu dibimbangkan (sila lihat affidavit sokongan Gee Siew Yee di perenggan 8). Perayu-perayu tidak mengetahui pembatalan terhadap tuntutan balas mereka pada 7 Disember 2001 sehinggalah dia diberitahu oleh Tham pada 24 Julai 2003 (sila lihat affidavit sokongan Gee Siew Yee di perenggan 9). Walaupun notis rayuan telah difailkan pada 2 Januari 2002 terhadap pembatalan itu, peguam tersebut telah gagal memfailkan rekod rayuan dalam masa selepas itu. Dalam keadaan kes ini, perayu-perayu tidak boleh dipersalahkan atas kecuaiannya peguam tersebut untuk memfailkan rekod rayuan dalam masa yang dikehendaki.

[10] Kes *Alloy Automotive* yang dikemukakan oleh responden dapat dibezakan dengan kes sekarang. Dalam kes itu pihak responden telah memulakan suatu tindakan untuk mendapatkan satu deklarasi berhubung suatu tanda niaga terhadap perayu. Dalam ketidakhadiran perayu atau peguamnya, hakim telah membenarkan permohonan responden seperti yang dipohonkan. Perayu membuat permohonan menuntut, antara lain, untuk membatalkan perintah itu, yang mana telah ditolak oleh hakim. Perayu membuat rayuan.

[11] Dalam rayuan terhadap perintah Mahkamah Tinggi, perayu telah tidak memfailkan memorandum dan rekod rayuan *Yeo Yoo Teik v Jemaah Pengadilan Sewa, Pulau Pinang & Anor* [1996] 2 MLJ 54 sebab untuk tidak berbuat demikian dikatakan adalah kerana kesilapan peguamcara perayu sebelum ini. Perayu memohon untuk perlanjutan masa untuk memfailkan dan menyampaikan memorandum dan rekod rayuan.

[12] Yang Arif Abu Mansor HMR (beliau ketika itu) dalam menyampaikan penghakiman Mahkamah Rayuan telah memutuskan:

From the facts of the case, it was clear that the appellant's solicitors had blatantly disregarded court procedure in failing to file the memorandum and record of appeal within the required time. The appellant was also partially to blame for the delay. The appellant should have been more vigilant as to the state of its pending matter and should have checked on its solicitors' actions.

Furthermore, the appellant's claim was, on its merits, heard and dismissed by two High Court judges. There was no merit in the application of the appellant and in the exercise of the court's discretion, the balance of convenience lie in favour of refusing the appellant's application.

[13] Jelas dalam kes tersebut terdapat dua hakim Mahkamah Tinggi telah mendengar tuntutan perayu atas meritnya dan telah ditolak. Dalam kes sekarang, tuntutan balas perayu-perayu telah dibatalkan oleh hakim Mahkamah Tinggi di bawah A 34 k 7 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT') tanpa perbicaraan atas meritnya. Peruntukan A 34 k 7 KMT merupakan suatu peruntukan baru berkuat kuasa vide PU (A) 342/2000 mulai 22 September 2000 dan oleh itu, ia patut diberi pertimbangan yang sewajarnya oleh mahkamah ini dalam menimbangkan permohonan ini. Tambahan pula, penegasan perayu bahawa terdapat merit dalam tuntutan

A

B

C

D

E

F

G

H

I

A balasnya sebagaimana dinyatakan dalam affidavit sokongan Gee Siew Yee di perenggan 22 (a) hingga (y) tidak pula dipertikaikan. Tidak ada affidavit bantahan difailkan oleh responden dalam permohonan ini. Jadi, kes *Alloy Automotive* tidak terpakai dan memihak kepada responden.

B [14] Kami bersetuju dengan pernyataan perayu pertama di perenggan-perenggan 24, 25 dan 26 affidavit sokongan Gee Siew Yee yang mengatakan:

24 Saya menegaskan di sini bahawa sekiranya kebenaran yang dipohon tidak diberikan, maka ianya akan melibatkan pemfailan satu tindakan yang baru untuk tuntutan perayu pertama di sini berikutan dengan mana responden akan memfailkan satu pembelaan semula dan tindakan baru tersebut akan perlu digabungkan dengan guaman tersebut.

C 25 Di sebaliknya, sekiranya satu perintah seperti di pohon di sini dibenarkan, maka hanya prosiding-prosiding di bawah Guaman tersebut yang perlu diteruskan.

D 26 Saya juga dinasihatkan oleh peguam cara perayu pertama bahawa tiada sebarang prejudis yang akan diakibatkan kepada responden sekiranya satu perintah seperti mana yang dipohon di sini diberikan kerana sejak Perintah Penggantungan tersebut, responden tidak mengambil sebarang tindakan untuk meneruskan dengan guaman tersebut walaupun rekod rayuan belum difailkan dan diserahkan lagi.

E [15] Mengguna pakai prinsip-prinsip dalam kes-kes yang dirujuk di atas kepada kes sekarang dan melihat kepada permohonan ini pada keseluruhannya, kami berpendapat bahawa kelewatan 21 bulan dalam pemfailan tidak menjejaskan merit permohonan ini, kerana kami dapati penjelasan kelewatan itu mencukupi dan munasabah serta tidak disengajakan yang mana perayu-perayu telah mengharapkan kepada peguam tersebut untuk memfailkan rekod rayuan dalam masa. Walaupun merit tuntutan balas tidak relevan bagi mempertimbangkan permohonan ini namun begitu, perayu pertama telah menyentuh dengan panjang lebar dalam affidavit sokongannya tentang fakta kes pada keseluruhannya, dan segala pernyataan-pernyataan dalam affidavit tersebut tidak pula dicabar oleh responden. Lagipun, sejak perintah penggantungan, pihak responden tidak langsung mengambil sebarang tindakan untuk meneruskan dengan guaman tersebut. Pada pandangan kami, permohonan ini tidak akan menyebabkan sebarang prejudis kepada responden. Oleh yang demikian, dalam melaksanakan budi bicara mahkamah, kami dapati imbalan kemudahan adalah berpihak kepada membenarkan permohonan perayu pertama seperti dipohon.

F **G** **H**

Permohonan dibenarkan.

I

Dilaporkan oleh Lim Lee Na